Θα κλαίει και πάλι η αγέλαστος Πέτρα…

written by Μίλτος Βασιλείου | 06.02.2023

Η Ελευσίνα δεν ήταν τυχαίος τόπος στα χρόνια της αρχαιότητας. Εδώ κατέληγε η Ιερά οδός από το κλεινόν άστυ, που το όνομά της το όφειλε στην ιερότητα του παραθαλάσσιου οικισμού και λατρευτικού τόπου της Δήμητρας. Τον περιέβαλε η αγάπη της θεάς, ο σεβασμός των πιστών και η αίγλη των μυστηρίων, που σημάδευαν την αξία και το κλέος της πόλης…

Ένα κράτος με στοιχειώδη αυτοσεβασμό θα φρόντιζε την ανάδειξη αυτής της κληρονομιάς! Θα την περιφρουρούσε σαν κόρη οφθαλμού απέναντι σε όποιες αρπακτικές διαθέσεις οικοπεδοφάγων, εργολάβων, κατασκευαστών…

Ολόκληρη η πόλη θα μπορούσε να αναπτυχθεί με ισορροπία και αισθητική. Όχι, βέβαια, σαν κιτς αντίγραφο της αρχαίας ή σαν σκηνικό Αμερικάνικης υπερπαραγωγής αλλά στο πνεύμα της συνέχειας και της εξέλιξης… Ενας τόπος επιλογής για τους κατοίκους.

Όχι, δηλαδή, σαν τόπος υποχρεωτικής εγκατάστασης στα πλαίσια της ‘βίαιης’ μετανάστευσης, που ακολούθησε τα μεταπολεμικά και τα μετεμφυλιακά χρόνια… Τότε, που ήρθαν εδώ από τις 4 άκρες της Ελλάδας για να δουλέψουν και να εξασφαλίσουν τον άρτο τον επιούσιο…

Σε αυτό το κλίμα της επίσημης κρατικής αδιαφορίας και περιφρόνησης της πολεοδομικής καλαισθησίας, δομήθηκε η σύγχρονη Ελευσίνα… Όπως και το αποτρόπαιο τέρας της Αθήνας αλλά και η συντριπτική πλειοψηφία των ελληνικών πόλεων της ομοιόμορφης ασχήμιας.

Η εξασφάλιση μίας ισόρροπης και καλαίσθητης οικιστικής ανάπτυξης στα πλαίσια των αναγκών του τόπου είχε βασικό αντίπαλο την ακόρεστη εργολαβική κερδοσκοπία και την κρατική της προστασία…

Ανάμεσα στα μνημεία της Ελευσίνας η Αγέλαστος Πέτρα… Ενας βράχος, που κατά τον επικρατέστερο μύθο προορίζονταν για την ξεκούραση της Δήμητρας. Αλλη εκδοχή θεωρεί την Αγέλαστο Πέτρα ως σειρά 3 βράχων στην είσοδο μιας σπηλιάς, που αποτελούσε μία από τις εισόδους του… κάτω κόσμου.

Όπως και νάχει, η Αγέλαστος Πέτρα οφείλει την σύγχρονη διασημότητά της στον Φίλιππο Κουτσαυτή, που έδωσε το όνομά της σε μία εξαιρετική ταινία-ντοκυμαντέρ… Μία ταινία, θρήνος για τον ξεπεσμό της πόλης εξαιτίας της προκλητικής αδιαφορίας των …νέο-Ελλήνων της ‘ανάπτυξης’.

Σήμερα η Ελευσίνα γίνεται η τέταρτη ελληνική πόλη, πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης… Με τις φανφάρες του σύγχρονου νέο-Ελληνικού υπουργείου Πολιτισμού, που συνεχίζει επάξια την πολιτική απαξίωσης του πολιτισμού… Που πολύ δύσκολα θα καταφέρει στο σύγχρονα διαμορφωμένο οικιστικό περιβάλλον της πόλης να κρύψει κάτω από το χαλί τις ασχήμιες μίας ολόκληρης χώρας.

Αγέλαστος η Πέτρα ανάμεσα σε γελοίους υποκριτές πολιτισμικοκάπηλους.

Τιμάμε, τους καλλιτέχνες, που βρέθηκαν εκεί για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στο άθλιο ΠΔ, που τους υποβιβάζει ανενδοίαστα. Ισως είναι η ιδανικότερη έναρξη – τιμή στον θρύλο της αρχαίας χαμένης ομορφιάς.

Διαμαρτυρόμενοι ηθοποιοί στην Ελευσίνα

Κλείνουμε με το τραίηλερ της ταινίας του Φίλιππου Κουτσαυτή.